

Frændavitjan

FRÆNDUR okkara eystan hav skipa í hesum døgum fyrri stór-
tøknari mentunarvitjan til Føroya.

HÓAST batnaðu samskiptismøgu-
leikar okkara við úrheimin og har-
við batnaðu møguleikar okkara
fyrri at fylgja við í og fáa gagn av
menningini uttanum okkum, so er
vitjan sum henda altíð forkunnug
— og øllum øðrum lík, so dáma vit
ikkí minst íblástur uttaneftri, ið vit
kanska kenna aftur í okkum sjálv-
um, ella sum vit beinanvegin hava
kenslu av, at vera felags um við
tey vitjandi.

BRETSKA vikunni við øllum henn-
ara tiltøkum var bæði stórfingur
og væleydnað og er nú farið aftur-
um í øllum góðum.

GYLTU minni, sum elvdu til hetta
50 ára tiltakið, vóru kortini ikki so
viðkomandi fyrri allar føroyingar,
sum tað mangan ótilvitaða ment-
unarsamband, vit øll hava við
norsku frændur okkara, men sum
vit kortini so ella so kenna okkum
í ætt við.

MEDAN bretska tiltakið hevði
mest at siga teimum, ið vóru
rættuliga tilkomin og eldri, teim-
um, ið høvdu upplivað herseting-
ina, krígsárinu upp á gott og ilt og
siðani tær ófatuligu broytingarnar,
samfelagið tá var fyrri, so verður
fagnaður okkara — um kanska
ikkí altíð tíðarleysur og ævigur —
tá kortini altíð merktur av teirri
tjálgandi vissu um, at hesir frænd-

ir okkara ígjøgnum túsund ár til
eina og hvørja stund hava okkurt
viðkomandi at bera okkum. Av
vissuni um, at eisini teir hjá okk-
um kunnu finna eitthvørt klípi til
tann siðsøguliga uppruna, vit altíð
verða felags um at sóknast eftir, tí
uppruna, sum enn á døgum er
aðaltátturin í norðbúgva-hugtakin-
um.

HEIMURIN gerst tó sum frá liður
minni sum heimur og ræurnar
fyrri norðbúgvahugtøkum okkara
harvið alsamt trengrir.

HETTA verður í øllum førum lagið,
um vit bert lata til standa, men
hóast vit mugu sanna, at vit ikki
kunnu halda okkum uttanfyrri al-
tjóðasamfelagið, so nýtist okkum
kortini ikki gloyma neyðugu røkt-
ina og menningina av norður-
lenska samstarvinum.

JÚST hetta prógva norðmenn nú í
verki við stórfingnu mentunarvitj-
an teirra til gomlu oyggjar teirra
vesturi í havi. Hetta eiga vit at
takka teimum fyrri eins og fyrri
meira handilskendu vitjanina í fjør
við Haraldi krúnprinsi á odda.

HANDILS- og andssamstarv okk-
ara við Noreg hevur allar dagar
verið ein høvuðsmegin í menning-
ini her á landi.

SEINNU árinu hevur so árið úr
Danmørk verið tað størri, hóast
handilssamstarvið eystur um hav,
skipini iroknað, hevur verið al-
stórt. Ja, so stórt, at onkur føroy-
ingur hevur fýst á, at norðmenn

seinnu árinu hava verið í so pírnir,
tá talan var um fiskirættindi føroy-
inga í norskum sjógvi, við Sval-
bard og á Gráa Leiðini í Barents-
havinum.

VIT eru kortini vitandi um, at norð-
menn sjálvir hava skert egnu
veiðu á hesum økjum munandi og
at illa ber til at lata av nøkrum, ið
ikkí er. Men kortini loyva vit okk-
um enn at vóna, at frændir verða
frændum næstir, tá tað kanska
aftur fer at bragda á hesum leið-
um.

TAD var tann tíð, ikki fyrri so
mongum árum síðani, at handil
landanna millum var handil burtur-
av, og millumlanda mentunartil-
tøk meira vóru at rokna sum
undirhald ella »millumlanda-pynt«
sum so.

MEN við økta altjóðahandilinum
og marknaðarskipanum seinnu ár-
ini og harvið minkaða figgjaræði
landanna, er mentunarsamstarvið
nú meira virðkent og nýtt sum
tað, ið veruliga skal bera tí meira
virðiliga samstarvinum, sum flest
øll lond, nú imperialismen nærur
er farin í søguna, halda vera neyð-
ugt, um heiminum skal verða
vokstur og liv lagað.

BÆÐI Føroyar og Noreg eru limir í
EFTA, og enn eru londini bæði ikki
innlimað í EEC. Handilsliga eru vit,
ikkí líka fyrri, so kortini felags
um ávísar marknaðir.

HELST eru norðmenn nú meira
sinnaðir enn vit fyrri innliman í

EEC, men kenna vit teir rætt, so
fara teir kortini ikki at leypa á leist-
um fyrri at sleppa uppí skjótast til
ber.

VIT ivast enn, og gott tað sama,
men munandi lættari hevði stigið
verið bæði hjá norðmonnum, fø-
royingum, íslendingum og kanska
svium við, um vit allir sum norð-
búgvar saman við dønnum — við
ella uttan Finland — høvdu havt
umstøður til at tikið felags stöðu
til EEC. Men so skuldi ikki vera.
Danir undir leiðslu av Hilmar
Baunsgaard forkomu Nordec-ætl-
anini, tí biðast kundi ikki við
stöðutakan dana til EEC til aftaná
eitthvørt finskt val. Hvussu hetta
hevur roynst dønnum, vita teir bert
sjálvir, og hvussu góðir forsprák-
arar, danir hava verið í EEC fyrri
teirra norðurlensku bróðratjóðir,
vita eisini bara teir, men vit vita, at
norðurlenski parturin í EEC ikki
er til í dag.

HETTA var helst ikki ætlan dana,
men vit halda okkum vita, at um
norðmenn fara upp í, so hvørva
teir í øllum førum ikki politiskt
sum norðbúgvar.

AT teir heldur ikki gera tað sum
bróðrafólk okkara prógvar aftur
henda vitjan teirra og vit ynskja
teimum hjartaliga vælkomnum.

K.

Føroyar og Noreg í sama báti

-Viðurskiptini bæði heima
og burturi gera, at Føroyar
og Noreg í nógvum førum

Norski sendiharrin hevur
undir vitjanini hitt allar
flokksformenninar á máli.
Her vitjar hann formann
tjóðveldisflokksins Signar
Hansen. Saman við
teimum er eisini Dánjal
Magnussen, ið er norskur
konsul.

eru í sama báti. Ahuga-
máluni eru ofta tey somu
og eisini trupulleikarnir
sigur norskri sendiharrin í
Danmark, Arne Arnesen,
sum fyrri fyrstu ferð vitjar í
Føroyum.

Við hesum sipar hann
m.a. til stöðu okkara til
EF.

-Her hava bæði londini
í dag eina greiða stöðu-
takan um ikki at gerast
limir í EF. Bæði londini
vilja heldur hava serligar